

KUUROMYKKÄIN LEHTI

SUOMEN KUUROMYKKÄINLIITON ÄÄNENKANNATTAJA

N:o 1
Tammikuu

TOIMITTAJAT:
JOHN SUNDBERG HUUGO NYBERG
Vastaava.
Toim. sihteeri.
Johanneksentie 4,
puh. 81 54.

31:s vuosik. 1926

— Tilauksia vastaanotetaan kaikissa postitoimistoissa. — Hinta 10 mk. koko vuodelta. —

Kielen synnit.

(C. Svendsen. Suom. norjasta)

Kieli jäsentemme joukossa on se, joka tahraa koko ruumiin (Jaak. 3: 6).

Usein sanovat kuulevat ihmiset: „kuuromykät ovat onnellisemmat kuin me; he eivät voi tehdä syntiä kielellään.“

Mutta kuuromykät tietävät itse, ettei tuo ole totta. Kuuromykät puhuvat sormillaan ja käsillään. Sormillaan voivat he puhua usein sanoja, jotka ovat myrkyllisiä ja haavoittavia ja tuottavat surua ja vahinkoa monille ihmisille. Myös käsillä viittaamalla voivat he „sanoa“ paljon pahaa ja ru-maa sekä tehdä monet ihmiset surullisiksi.

Kun me olemme „pahalla päällä“, niin me lausomme pahoja sanoja sellaisillekin ihmisille, joita me rakastamme. Kun vihastumme niin puhumme sanoja, jotka särkevät ystävyiden siteet, synnyttävät riitaa toverien keskuuteen ja levittävät surua ja ikävyyttä monille. Pieni tuli voi sytyttää suuren metsän palamaan. Samoin voi paha sana rikkoa sovinnon ja rakkauden aviomiehen ja avio-vaimon välillä, vanhempien ja lasten välillä sekä hyvien ystävien välillä. Jokainen meistä tietää miten helposti ajattelematon, paha sana vahingoittaa lähimmäisemme hyvän nimen ja maineen. Niin — „kieli on jäsentemme joukossa se, joka tahraa koko ruumiimme“.

Kieltä ei voi kukaan ihminen hillitä, sanoo raamattu. Villipetoja voidaan kesyttää, mutta kieltä ei. Sydämessämme piilevä pahuus käyttää kiel-tämme palvelukseensa. Sydämen pahuus tulee ulos kielen kautta. Näin ei saisi olla.

Miten pääsisimme tästä pahasta? Miten voi-simme lopettaa pahojen sanojen puhumisen ja viit-taamisen ja sen sijaan puhua ja viitata hyviä, ys-tävällisiä ja kauniita sanoja? Omilla voimillamme emme sitä voi tehdä. Ehkä joskus ajattelemme näin: nyt minä tahdon lopettaa pahojen ja rumien puheitten puhumisen. Mutta kun äkkiä suutum-me tahi tulemme „pahalle päälle“, niin unohtamme hyvät päätöksemme ja suustamme, sormistamme ja käsistämme lentää pahoja, vihaisia, kiivaita sa-noja, jotka levittävät ikävyyttä ja surua kotiimme ja toveripiiriin.

Jos tahdomme pahoista puheista päästä, niin täytyy tapahtua muutos omassa sydämessämme. Meidän pitää saada uusi, rakastava sydän. Sen saamme Jumalalta. Hän antaa sen meille mie-llellään. Meidän pitää puhua Jumalalle sydämem-me pahuudesta ja pahoista sanoistamme. Meidän pitää pyytää, että Hän antaisi meille uuden, lem-peän, rakastavan sydämen, niin että oppisimme myös puhumaan hyviä, kauniita ja lempeitä sanoja.

Jumala antaa sitten rakkauden meidän sydä-miimme. Ja meille tulee samanlainen mieli kuin Jeesuksella oli maan päällä eläessään. Me tun-nemme kuinka kaikki Hänen puheensa olivat täynnä rakkautta, hyvyyttä ja viisautta.

Meidän täytyy pyrkiä Jeesuksen kaltaisiksi. Sil-loin meidänkin sanamme levittävät iloa ja siu-nausta lähimmäisillemme. Silloin eivät puheemme vahingoita eikä haavoita ketään, vaan ovat ne avuksi toisille ihmisille. — Herra anna meille uusi, puhdas sydän!

Anna Savolainen 60 vuotias.

Joulukuun 29 p:nä täytti Mikkelin k. m. koulun opettajatar, rouva *Anna Savolainen* 60 vuotta.

Pitkän työpäivän on rouva Savolainen (o. s. Stenström) suorittanut kuuromykkäinopetuksen alalla.

Jo vuodesta 1883, siis 18 vuotiaasta asti, on hän opettanut k. m. Sillä mainittuna vuonna tyttökoulun lopetettuaan hän jo rupesi seuraamaan opetusta Turun silloisessa n. s. viittomakoulussa.

Mutta jo sitä ennenkin oli hän oppinut sekä sormiaakkoset että viittomakielen veljeltään, joka oli k. m. Rva Savolainen

on siis toiminut k. m. keskuudessa ja tutustunut heidän sielunelämänsä aivan pikkutyöstä saakka.

Varsinaisen k. m. opettajatarkasvatuksensa sai rva Savolainen v. 1887—89 Manillan k. m. koulussa Tukholmassa, jossa suoritti opettajatutkintonsa v. 1889. Heti Tukholmasta palattuaan sai hän viran Turun k. m. koulussa. Niinä aikoina muuttui Turun k. m. koulu n. s. puhekouluksi. Rva Savolainen sai opetettavakseen koulun *ensimmäisen puhealuokan* v. 1892. Jouduttuaan v. 1894 naimisiin Porvoon silloisen k. m. koulun johtajan A. I. Savolaisen kanssa siirtyi hän Porvooseen, jossa myös opetti k. m. v. 1894—96. V. 1896 siirtyivät johtaja ja rouva Savolainen Mikkelisiin, missä kumpikin tähän asti ovat k. m. opettaneet.

Yli 40 vuotta on rva Savolainen siis opettanut kuuromykkiä. Monta oppilasta on hän kasvattanut ja opettanut ja monen kuuromykän elämään on hän vuosikymmenien kuluessa saanut vaikuttaa. Vaka-

valla, uskollisella ja hienotunteisella olennollaan on hän saanut paljon ystäviä sekä kuurojen, että kuulevain piirissä, jotka hänelle nyt toivottavat siunausta ja valoisia, rauhallisesti jatkuvia elonpäiviä.

Seinäkello.

Kolk, kalk, kolk, kalk! Eipäs! Kirkonkello se on, joka noin ääntää. Onko niin? Eipäs kun: pomp, pamp, pomp, pamp! Ei se siis ollut kirkonkello. Lehmänkello tai ruokakello se sitten olikin. Mutta seinäkelloa minä nyt ajattelen. Nyt vihdoin muistankin: tik, tak, tik, tak! Niin juuri. Sen „kuulen“ vaistomaisesti. — Kovaksi onneksi olen aivan kuuro, kun korviini ei edes mausserini pauke pysty . . .

Meilläkin on seinäkello, tuo välttämätön kapine. Se on jo vanha. Se palveli kotiani jo ennenkuin minä tulin maailmaan. Sen taulu on kämmeneni kokoinen. Siitä huolimatta on se tehnyt nuhteetonta työtä ja tekee vielä päivin, öin.

Mutta kerran alkoi se tenätä. Se oli seisahnut keskellä yötä. Tätä yötä seuranneen päivän koko aamupuolen oli se meidän hypypysissämme, ensinnä pappani, sitten veljeni, sitten Vapun ja sitten viimeiseksi pikkasen pojan, — minun siihen ollenkaan koskematta.

Se ripustettiin jälleen kunnia-arvoisalle paikalleen, pantiin kärryn mutteri lisäpainoksi ja heilautettiin tärpästikkeliä. Muutaman heilahduksen tehtyään se seisahui ja riippui paikallaan kuin mikäkin lehmän häntä. Keksittiin keinoja, eivätkä ne olleet konstikkaimmat. Tiedettiin, että mitä enemmän painoa, sitä voimakkaammin se käy. Painoa siis lisättiin. Ja lisättiin sitä mukaa kuin tikkeli seisahui. Lopulta se ei enää seisahnut, ja se oli pikkasen pojan ansiota. Innoissaan hän oli lisännyt yhä uusia painoja. Heiluri heilui kuin heiluikin, ja siitä olikin poika ruvennut esiintymään pää pystympänä.

Mutta silloin se pahin pamahti!

Kuului romahdus. Me kaikki ryntäsimme kesken kahvinjuontiamme kyökistä pirttiin. Kellon sijasta oli seinällä vain rautanaula ja itse kello painoineen oli yhtenä romukasana siinä sängyn vieressä. Arvaahan poikaparan tilan. Syvää katumusta täynnä hän katseli esineitten ylös noukkimista. Vappu hääräili ylinnä siinä toimesta ja luetteli „senkin vietävälle“ seuraavat esineet: kello tikkeleineen, sitten mutteri, lammassakset, aitan avain, lestapari, hohtimet, kaksi määrlyä, vasarannuppi, kolme kuuden tuuman naulaa ja isoisävainaan kuparinen vyönsolki.

Kellokaapin naulareikä oli suurentunut

Anna Savolainen ensimmäisen oppilasryhmänsä kanssa Mikkelissä.

Puhe,

ja kantasen mukaan heikontunut vuosien vierieissä, eikä kestänyt koko sitä kuormitusta. — Koko kone sai nyt tehdä matkan kellosepälle, ja muutaman päivän kuluttua oli se jälleen paikallaan ja heiluri heilui ihailtavan hyvin ilman lisäpainoja.

Kuten heiluu nytkin.

Lollo.

Terveisiä asiamiesmatkalta!

Hauskaa vain, kun saa olla K. m. Liiton asiamiehenä. Varsinkin joululehtiä myymässä. Olin tilannut joukon omia joululehtiä. Kokonaista 10 kappaletta.

10 kpl!

Suuri luku kuitenkin, sillä lähimpään naapuriin on 300 metriä ja tästä seuraavaan 400 m. ja täältä vuorostaan seuraavaan tölliin 300 m. j. n. e. Tosiaankin kuin erämaata. Onneksi jokaisessa ostettiin.

Sain kahlailla lehmäkujien valtavilla kinoksilla. Ja pyyhkiä hikeä. Jokaisessa töllissä suorastaan pakotettiin viipymään ja juomaan kuumaa kahvia, jotka pusersivat yhä uusia hikipisaroita. — Ystävällisiä ihmisiä.

Mutta en päivässä ehtinyt kaikkia myydä. Tarvittiin myös toinen. Tällä kertaa, arkipäivänä, läksin hiihtäen halki mahtavan lakeuden. Kauppasin joululehtiä, ja kaupaksi menivät. Muttei kaikkiin koiteihin. Joten matka pitkistyi. Mutta minä sitkistyiin.

Hiihdin yli aitojen ja teitten. Jällellä oli vain pari joululehteä, mikä oli mitätön asia sen rinnalla, mitä sain hiihdosta nauttia. Mutta turkanen sentään! Sattui tulemaan vastaan lammassa, jonka vieritse kulkee veto-oja. — Plupsis!

Jälkinäytöksessä oli näin: toinen suksi katkenneena, mies lumiukkona ja joululehdet pian sulavasta lumesta märkinä. Niin että, myydäkö ne? Ei.

Vaivalloinen kulku kotiinpäin. — Kuivasin lehdet varovasti, mutta jäljet eivät lähteneet. Lähetin ne lahjoina mökkiläisille, jotka eivät katso muuta kuin kirjaimia. . .

Tulin merkinneeksi tilikirjaani tämän vaatimatoman laskun:

Debet:

Joulul. puhd. tulo	Smk. 40:—
Yksi ilmaiseksi . .	" 5:—
18 kuppia kahvia	" 9:—
Yhteensä	" 54:—

Kredit:

Joululehtien ostoon	Smk. 50:—
Katkennut suksi .	" 15:—
Yhteensä	" 65:—
Tappio	" 11:—

Mutta minä olen iloinen, sillä tein k. m. liitolle hyvän palveluksen, ja siis torjun kiitokset.

Lollo.

joka pidettiin 3. 1. 1926 Ävikin koulukodin hoidokin *Hilja Heiskasen* haudalla Hyvinkään hautausmaalla.

Sillä me tiedämme, että vaikka ruumiimme, tämä maallinen majamme, hajoitettaisiinkin maahan, meillä on asumus Jumalalta, ijankaikkinen maja taivaissa, joka ei ole käsin tehty. 2 Kor. 5: 1.

Lukemassamme raamatunlauseessa puhutaan „maallisesta majasta“, jossa olemme niin kauan kuin maan päällä elämme. Tämä „maallinen maja“ on meidän ruumiimme. Mutta kerran tämä „maallinen majamme“ hajoitetaan. Saamme sen kuolemassa riisua pois päältämme ja pukeutua uuteen asumukseen, joka on „ijankaikkinen maja taivaissa, joka ei ole käsin tehty“.

Hilja Heiskanen.

Nyt on tälle vainajalle koittanut se aika, jolloin hänen maallinen majansa hajoitetaan maahan ja hän saa uuden, ijankaikisen majan Jumalalta.

Se maallinen maja, joka Hilja Heiskasella oli kannettavanaan tässä elämässä oli tosiaan heikko, puutteellinen ja raihnainen. Ei ollut sillä ulkonaista viehätystä eikä kauneutta. Päinvastoin oli se sairauden särkemä jo alusta alkaen, lapsuuden päivistä saakka. Eihän hänelle ollut annettu esim. niin kallisarvoisia lahjoja kuin on *kuulon* ja *puheen* lahja. Eikä hänellä ollut annettu niin paljon muuta, mitä me ihmiset pidämme onnellisen ihmiselämän ehtona. Aivan heikoilla edellytyksillä varustettuna oli hän lähetetty tähän maailmaan, köyhäin vanhempain, köyhän kodin sairaloinen, kuuro ja mykkä tyttönen.

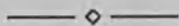
Mutta hänen Herransa ja Luojansa oli kuitenkin varannut hänenkin elämänsä tielle valonsäteitäkin. Hän, joka kerran avatessaan kuuromykän korvat lausui voimakkaan „*Effata*“ (= aukene!)-sanansa ei ollut unohtanut tätäkään lastansa, jonka elämällä ihmissilmän katsottuna näytti niin ääretömän vähäpätöinen merkitys olevan. Hellällä huolella johti Hän Hiljan hiljaisen elämänkulun sellaisiin laitoksiin ja sellaisten ihmisten hoiviin, että hänenkin osalleen tuli mahdollisimman runsaasti Jumalasta lähtevän rakkauden lämpöä. Kristillisen uskon, toivon ja rakkauden synnyttämät

valonsäteet pääsivät tunkemaan hänen suljettuun sieluunsa jo tässä maallisessa, raihnaisessa majassa ollessaan. Ja nyt vihdoin on hänen sallittu kookonaan irtautua heikosta, vajavasta kuorestaan, joka häntä sitoi. Hänen hengelleen on Jumala antanut nyt uuden asuinsijan, joka ei käsin tehty ole ja siinä uudessa majassaan voi hänkin nyt helkkyvin kielin veisata: „täällä” on ruumiit aivan uudet, puhtaat, kirkkaat kokonaan; sinne jäivät vajavuudet, synnin arvet päälle maan“.

„Pikku mummulle“ kuten häntä kotipiirissä kutsuttiin, on nyt avautunut uusi elämä. Siellä saa hänen henkensä nyt vapaasti kehittyä ja kirkastua, ilman että tämä synnin keho ruumis, tämä sairauden särkemä maallinen maja on kalehtimassa. Siksi me kiittäen sanommekin hänen hautansa partaalla: „arpa lankesi hänelle kauniimmassa, hän on jalon perimäosan saanut“.

Mutta me, jotka olemme läheltä nähneet ja seuranneet „pikku mummon“ heikon maallisen elämän kehitystä, me, joille on tehtäväksi uskottu toisten, hänen kaltaistensa, maailman unohtamain ja hylkimäin, kenties mihinkään kykenemättömäin olentojen hoito, mitä on meidän ajateltava ja opittava silloin kun yksi heistä otetaan meiltä pois? Eikö meidän silloin ole yhä uudelleen ja paremmin opittava käsittämään tehtävämme ja velvollisuksiemme tärkeys ja arvo? Eikö ahdistetun sydämemme pohjasta tällaisissa tapauksissa nouse Jumalan puoleen rukous: anna minulle, Herra, enemmän rakkautta tehtäväni suoritukseen! Anna minulle enemmän uskollisuutta hoivatessani, näitä pienimpiä sinun veljistäsi ja sisaristasia! Anna minulle enemmän sitä mieltä, joka haluaa unohtaa ihmiskunnian ja maallisen nautinnon etsimisen tämän maailman valtateillä ja auta minua syrjässä, ilolla ja mielihyvällä hoitelemaan minulle uskomaasi tehtävää! Auta minua muistamaan, että nämä heikot ja vajakykyisetkin kerran puetaan kirkkaudella ja kunnialla kun saavat riisua pois päältänsä tämän kehon, katoavan maallisen majansa! Tämä tietoisuus antakoon meille toivoa ja kehoitusta työhömmme.

Tällainen rukous ja halu sydämissämme siunaamme nyt pikku mummon haudan. Puhukoon hänen kuolemansa meille vakavaa ijäisyyskieltänsä!

Onnellinen kuuromykkä.

Norjalainen k.m. matkapappi, pastori Svendsen, keroo seuraavan tositaapauksen.

Eräs kuuromykkä mies sairastui spitaalitautiin. Hänen ruumiinsa mätäni pala palalta. Lopuksi tuli hän myös sokeaksi.

Tapasin usein hänet. Kun olin hänen luonaan viimeisen kerran sanoin minä:

„Niilo, sinä kuolet pian.“

„Kyllä minä kuolen pian, vastasi Niilo.“

„Pelkäätkö sinä kuolemaa?“

„Ei, en minä pelkää kuolemaa.“

„Mutta, etkö pelkää kun muistelet monia synnejäsi?“

„Ei. Minä muistan usein syntejäni, mutta minä en pelkää, sillä Jeesus vapauttaa minut synnistä.“

„Mutta eikö sinua pelota kun ruumiisi noin mätänee taudin käsissä?“

„Ei, en minä pelkää, sillä minä saan pian uuden ruumiin Jumalalta taivaassa.“

„Mutta eikö kuoleman taistelu, hengen eroaminen ruumiista, eikö se sinua kauhistuta?“

„En pelkää sitäkään. Jeesus on luonani. Hän ottaa minut syliinsä ja kantaa minut taivaaseen.“ vastasi Niilo tyytyväisenä.

Kun jonkun päivän perästä taas tulin Niiloa katsomaan, niin oli hän jo kuollut. En tavannut häntä enää. Niilon huonetoiverina oli ollut spitaalinen sokea mies. 3 vuotta he asuivat samassa sairashuoneessa. Tämä mies sanoi minulle: „Niilo oli ihmeellinen mies; hän oli aina iloinen, onnellinen ja kiitollinen.“

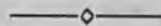
Kuuro, mykkä, sokea, spitaalinen ja kuitenkin aina onnellinen ja kiitollinen.

Miksi? Siksi, että hän rakasti Herraa Jeesusta.

Hänen ilonsa oli Jeesuksen antama lahja.

Ottakaamme mekin vastaan se lahja.

Hän tahtoo sen antaa meillekin.

Ohjesääntö Helsingin kuuromykkäseurakunnan kirkkoneuvostolle.

I

Helsingin kuuromykkäseurakunnan kirkkoneuvostoon kuuluu viisi jäsentä. Itseoikeutettu jäsen on Helsingissä asuva kuuromykkäin pappi, joka toimii kirkkoneuvoston puheenjohtajana. Toisiksi jäseniksi valitaan vuodeksi kerrallaan Helsingin kuuromykkäseurakunnan vakavamielisistä, seurakuntaelämää harrastavista jäsenistä neljä mies-tahinais henkilöä. Jäsenten vaali toimitetaan jos mahdollista, ensimmäisenä Adventtisunnuntaina pidettävässä seurakunta juhlassa.

II

Kirkkoneuvoston tehtävänä on:

1) omalla esimerkillään ja toiminnallaan edistää uskonnollisen mielen ja siveellisen elämän elpymistä ja levenemistä Helsingin kuuromykkäin keskuudessa;

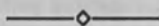
2) tukea ja auttaa kuuromykkäin pappia seurakuntatyössä;

3) käydä säännöllisesti tervehtimässä ja ilahduttamassa vanhoja ja sairaita kuuromykkiä heidän kodeissaan, sairaaloissa, kunnalliskodissa y.m. hoitolojissa sekä saattaa kuuromykkien tietoon heidän tilansa ja tarpeensa;

4) valvoa järjestystä kuuromykkäin jumalanpalveluksissa kirkossa ja pitää huolta kirkon juhlasuun saattamisesta.

5) toimeenpanna pari kertaa vuodessa syys- ja kevät puolella „seurakuntajuhla“ hengellisellä ohjelmalla;

6) kartuttaa ja hoitaa „Lesken-ropo“ rahastoa sekä käyttää sen varoja puutetta kärsivien ja sairasten hyväksi mainitun rahaston sääntöjen mukaan.

Onnellista uutta vuotta!

Julia Stadius.
Fr. ja Cissi Schoultz.
Aina Blomqvist.
Vendla Hytönen.
Walter ja Olga Stadius.
Berta Sjöberg.
Sofia Andersson.
Arthur Carlsson rouvineen.
Edith Collin.
Sandra Sedler.
Hilma Levin.
Emilia From.
Leo, Marina ja Lauri Mikkola.
Axel ja Elvira Norstedt.
Aug. Virtanen.
Edith ja Hj. Sandblom.
J. F. Talvia perheineen.
John Sundberg.
Helmi ja Huugo Nyberg.
Linda Aschan.
Sigyn Heikel.

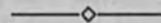
Kaikki Helsingistä.

Anna ja Otto Heino, Hyvinkää.
Lydia ja Lauri Vainola, Hausjärvi.
Greta Eklund, Hyvinkää.
Uuno Tähtänen, Pori.
Elin Stenroos, Kellokoski.
Maria ja Augusti Lassila, Harviala.
Kosti Remmi, Lahti.
Onni ja Huvi Lehtonen, Hollola.
Katri, Ester ja Vilho Salonen, Nurmijärvi.
Emil Jokilampi, Hollola.
Arvo Leimu, Kärkölä.
Otto Saarinen, Janakkala.
Toivo Lehtonen, Loppi.

Akseli Nyberg, Kärkölä.
Ester Laakso, Hyvinkää.
Eva Hakala, Riihimäki.
Tilda Vassi, Vesilahti.
Lauri Lilja, Forssa.
Emma ja Hulda Svahnström, Nagu.
Helena ja Matti Skytt, Tampere.
Anna Kokkonen, Iisalmi.
Aug. Grönroos, Kirkkonummi.
Selma Jylli, Kristiina.
Hilma Eklund, Kristiina.
Hulda Hänninen, Kristiina.
Paavo Laaksonen perheineen, Lahti.
Ilmari Ratia, Humalajoki.
Eeva Mielonen, Savonlinna.
Ina Nordlund, Pori.
Anni Alasalmi, Kestilä.
Jaakko Ukkola, Haukipudas.
Heikki ja Fanny Konu sekä
Eliina Latvala, Säynätsalo.
Klaara ja Sulo Tyyniäho, Oulu.
Vilho Malmi perheineen, Virolahti.
Hanna ja Pauliina Säisä, Iisalmi.
Ellen Carlstedt,
Alice Vesterlund sekä
Helmi ja Sven Lindholm, Porvoo.
Arne Hemmola, Haapamäki.
Vilho Hevonpää, Asikkala.
Hilta Melanen, Mänttä.
Elvira Hofman, Vöyri.
Katri, Olga, Saara, Eerik ja Martti Iso-Ettala, Kodisjoki.
Sävele Angervo, Naantali.
Hilda Kauppinen, Raabe.
Elise ja Elias Savisaari, Turku.
Elin Ojaniemi, Peräseinäjoki.
Fanny Granfors.
J. ja M. Karlstedt.
Briitta Pääskylä.
Siiri Talvia.

Kaikki Tampereelta.

Kalle Tossavainen, Pielavesi.
Ida Hakala, Virrat.
Jonne Salmi, Loppi.
August Nordberg, Greeta ja Edvard Forsström, Ruth Ekman, Helny ja Frans Tesslöf, Alma ja Janne Leivo, Marta Lyytinen, Fridolf Liljeqvist, Liisa Perälä, Hilma Paananen, Ilo Kangasniemi, Maria, Olavi ja Nikolai Söyning, Vaasasta.

Tärkeä huomautus.

Postimaksut ovat korotetut,

Tammikuun 15 päivästä alkaen ovat *postimaksut* korotetut.

Ennen maksoi *kirjeen* lähettäminen postissa 1 mk. *Nyt maksaa kirjeen lähettäminen 1 mk. 50 p.*

Postikortti maksoi ennen 60 penniä, *nyt 1 mk.* Samoin ovat maksut pakettien, ristisiteitten, rahakirjeitten y.m. lähettämisestä korotetut.

Kuuromykät! Muistakaa panna oikeat postimerkit kirjeisiinne, ettei vastaanottajain tarvitse maksaa lunastusta.

Uudet maksut kotimaisessa postiliikenteessä.

Tasavallan presidentti on t.k. 18 p:nä vahvistanut seuraavan asetuksen maksuista Suomen kotimaisessa postiliikenteessä.

Maksut Suomen kotimaisessa postiliikenteessä ovat seuraavan määräiset:

Kuljetusmaksut:

Kirjeistä: kun on enintään 20 grammaa Smk. 1:50; kun paino on yli 20, mutta ei yli 125 grammaa 3:—; kun paino on yli 125, mutta ei yli 250 grammaa 4:50; kun paino on yli 250, mutta ei yli 500 grammaa 6:—.

Painon ollessa yli 500 grammaa kannetaan kirjeen ensimmäiseltä 20 gramman painolta 1 markka 50 penniä sekä kultakin seuraavalta 20 gramman painolta tai sen osalta 1 markka.

Paikallisista kirjeistä: kun paino on enintään 20 grammaa 1:—; kun paino on yli 20, mutta ei yli 125 grammaa 2:—; kun paino on yli 250, mutta ei yli 500 grammaa 4:—.

Yli 500 gramman painoisesta paikallisesta kirjeestä kannetaan maksu ylläolevan tavallisen taksan mukaan.

Postikorteista: yksinkertaiset 1:—; maksettuine vastauskorteineen 2:—.

Ristisiteistä: painotuotteista, asiakirjoista ja tavaränäytteistä, kultakin 50 grammalta tai sen osalta —:40; vähin maksu asiakirjoja sisältävästä ristisiteestä on 1:50; vähin maksu tavaränäytteitä sisältävästä ristisiteestä on —:80.

Postiosoitus- ja postiennakkomaksut.

Postiosoitusmaksu: enintään 100 markan määrältä 1:50; yli 100, mutta ei yli 500 markan määrältä 2:50; yli 500, mutta ei yli 1,000 markan määrältä 3:50; kultakin seuraavalta 1,000 markalta tai sen osalta 1:—.

Sähköpostiosoituksesta on sitäpaitsi suoritettava: sähkösanomamaksu sähkösanomataksan mukaan; alempana säädetty pikajakelumaksu.

Postiennakkomaksu: tavallisten postimaksujen lisäksi maksu, joka on saman määräinen kuin postiosoitusmaksu.

Packageista: painon ollessa enintään 1 kg. 5:—; painon ollessa yli 1 kg, mutta ei yli 3 kg. 7:—; painon ollessa yli 3 kg., mutta ei yli 5 kg. 9:—; painon ollessa yli 5 kg., mutta ei yli 6 kg. 12:—; painon ollessa yli 6 kg.; mutta ei yli 7 kg. 15:— j.n.e. 3 markkaa kultakin seuraavalta kilogrammalta tai sen osalta.

Tietoja kotimaasta.

— **Helsinki.** Esitelmäpäivät pidettiin Helsingin k.m. yhdistyksessä tammik. 5 ja 6 p:nä. Osanottajia Helsingistä ja ympäristöltä oli liki 100 kpl. Esitelmät pitivät hra J. Sundberg (kuuromyökkäin asemasta ja oloista entisaajoina meidän päivämme saakka), rouva Elma Ignatius (parooni Paul Nicolaysta), past. H. Nyberg (tohtori Barnardosta) sekä hra E. Karilas, joka piti laajan esitelmän Unkarin maasta, kansasta ja historiasta. Tämä esitelmä valaistettiin varjokuvaesityksellä. Hra Karilaan esitelmää kuulemaan saapui myös Helsingissä asuva unkarilainen kirjailija, tohtori Faragó. Hänkin puhui past. Nybergin tulkitessa kuuromyökkäin kotimaansa oloista, kansan taivoista y.m. Suurella riemulla otettiin toht. Faragón puhe vastaan.

Joulujumalanpalvelus pidettiin Helsingissä kuuromyökkäin joulupäivänä klo 5 p. ensikerran kynttilöillä valaistussa kirkossa. Ennen joulua oli jokainen k.m. tuonut oman kynttilänsä kirkkoneuvostolle, joka niillä somisti ja valaisi kirkon kauniiksi. Juhlalliselta tuntui jokaisesta istua valaistussa joulukirkossa eikä saarnan loputtua kukaan olisi hennonut nousta pois mennäkseen. Vasta ison ajan jälkeen kun oli hiljaa istuttu ja nautittu jouluevan-

keliumin ja joulukynttiläin tuomasta rauhasta läksi kukin kotiinsa joulunviettoon jatkamaan.

Helsingin k.m. seurakunnan kirkkoneuvoston jäsenet kävivät jouluterveyksillä sairaaloissa y.m. kuuromyökkäin tovereitten luona. Pieniä jouluavustuksia jaettiin.

— **Oletko tilannut jo Kuuromyökkäin Lehden v. 1926?** Uudista tilauksia pian. Helmikuussa ei K.m. Lehti enää tule sinulle jos et ole uudistanut. Hinta 15 mk.

Niitä, jotka eivät vielä ole maksaneet viime vuoden K.m. Lehden tilausmaksuja eikä *Kuuromyökkäin Joulu* avustusta, pyydetään ensi tilassa tekemään se! H. Nyberg.

— **Lahjoituksia Ävikin vauhainkodille.** Porin k.m. yhdistys 165 mk; Jyväskylän k.m. yhdistys 150 mk; Turun k.m. yhdistys 80 mk; neiti Sigrid Kolstad Norjasta 8 kruunua, Saarikan perhe Riihimäeltä 10 mk; Riihimäen k.m. yhdistys 1 vuosikerran „Riihimäen Sanomat“. Aarne Hemmola Keurulta 30 mk. sekä rouva Hulda Vestling Imatralta 100 mk. kultahääpäivänsä muistoksi.

— **Ävikin sähköistämiseksi** on tullut seuraavat lahjoitukset: „Heftaa“ k.m. yhdistys Kiikasta 45 mk; Vaasan k.m. yhd. 500 mk; Tyyne Lahti Amerikasta 20 mk; nimittämätön 100 mk; Saarikon perhe Riihimäeltä 10 mk.

— **Tanskan kuuromyökkäin ovat ystäväisiä.** Kun Tanskan k.m. urheilijat lukivat Kuuromyökkäinlehdessä, että k.m. urheilija *Valdemar Holmberg* Tammissaarella oli jäänyt junan alle ja menetetty toisen jalkansa, niin lähettivät he hänelle kauniin, kuvitetun valittelukirjeen sekä 80 Tanskan kruunua (iiki 800 Smk.) rahaa. Kirjelmän alla oli n. 50 nimeä, joukossa k.m. pappien ja ja huomattava asema olevien kuuromyökkäin.

— **Turun K.m. yhdistyksen 40-vuotisjuhla** vietetään tammikuun 31 p. klo 12.

— **Riihimäen kuuromyökkäinyhdistys** vietti tammik. 1 ja 2 p:nä R-mäen Pohjoispirin kansakoululla *esitelmäpäivät*. Osanottajia oli saapunut läheltä ja kaukaa, neljäntäkymmentä henkeä.

Ensimmäisenä päivänä aloitettiin juhlat klo 12 päivällä. Avajaispuheen piti yhd. puheenjohtaja hra *Lauri Vainola*. Herra J. Sundberg piti mielenkiintoisen, vertauskallisen esitelmän „*Pimeydestä valoon*“, ja pastori H. Nyberg piti katsojille liikuttavan esitelmän tohtori *Barnardosta*, joka uhrasi koko elämänsä työhön köyhien ja kurjien hyväksi. Puheitten ja esitelmien välillä saatiin nauttia juhlien toimeliana emännän, rva *O. Virtasen*, pöydän antimia — kahvia, voileipää, maitoa, hedelmiä y.m.

Illalla klo 6 oli iltaamat. Muutamien pienten puheitten ja valaistun joulukuusen ohella saatiin iltamassa nähdä näyttökappale „*Seinä väliä*“. — Oli vielä huvipostiakin ja hupaisia ilta lopetettiin „kalastuksella“. Siinä esiripun takaa sai jokainen, joka vain halusi, pientä maksua vastaan, onkia itselleen saippuatehdas Tekan lahjoittamia pieniä käärejä, jotka sisälsivät hyvänhajuisia saippuota. Iltaamien aikana piti toimielias emäntä huolen, ettei tarjoilupöydästä puuttunut herkuja. — Tyytyväisin mielin lähti kukin iltaamien loputtua kortteeriinsa, mutta sitä ennen näpättiin osanottajista valokuva.

Seuraavana päivänä, tammik. 2, kokoonnuttiin klo 11 samaan paikkaan. Päivä kulutettiin esitelmillä ja puheilla. Pastori Nyberg vielä puhui tohtori Barnardon suusta lähimmäisenrakkaudesta niin kauniisti, että se sai vedet katsojien silmiin. — Toisena päivänä sai yhdistys vierakseen myös Riihimäen ystäväisen hra kirkkoheran *Kuulialan*. Hän puhui lähetyksiästä, jota mielenkiinnolla seurattiin — pastori Nyberg tulkitti puheen kuuromyökkäin. Rattoisasti ja ihan huomaamatta, — aivan liian pian kului päivä iltaan. Viimeiseksi puhui Lauri Vainola kuulijoille „Työ ja raha“ -nimisestä aineesta, joka toivottavasti painui jokaisen mieleen.

Tyytyväisiä oltiin tähänkin päivään. — Sievä summa

tästä juhlasta saatiin ja juhlien emännänkin runsaat antimet syötiin viimeistä murua myöten.

Hyvillä mielin sitten hajaannuttiin odottamaan seuraavaa kokoontumista.

— **Kuollut.** Joulupäivänä, kello 5 illalla kävi kuolema ensikerran vieraana Ävikin k.m. kodissa. Silloin nukkui kuolemaan uinea kodin hoidokki *Hilja Heiskanen*, joka oli Ävikissä ollut n. 13 vuotta. Hilja oli aikoinaan otettu Oulun k.m. kouluun, mutta siirrettiin sieltä Ävikin kun oli sairalainen, pienikasvuinen ja heikkolahjainen oppilas. Ävikissä oppi hän käsi- ja taloustöitä, oli aina ahkera ja nöyrä. Kuollessaan oli hän n. 25 vuoden vanha. Hilja eli „pikku mummo“ haudattiin juhlallisesti Hyvinkään hautausmaahan tammik. 3 p:nä. Kouluodin kaikille asukkaille sekä vieraiksi saapuneille kuuromyöille piti k.m. matkapappi ensin hartaushetken koulusalissa. Kaikille tarjottiin hautajaiskahvit. Sitten saatiin vainaja hautausmaalle. Osa saattajista ajoi hevosilla, osa käveli jalkaisin. K.m. pappi siunasi haudan, kuuromyöät loivat sen umpeen. Kolme seppelettä laskettiin haudalle. Hra Sundberg puhui vakavasti läsnäoleville. Ja niin päättyi toimitus. Hiljan koti oli Haapajärven pitäjässä. Ei yhtään sukulaista ollut saattamassa, mutta monet „pikku mummon“ tuttavat olivat tulleet haudalle katsomaan kun kaunis valkoinen arkku panitiin hautaan ja Hilja laskettiin viimeiseen lepoon.

— **Kunniamerkin antoi Tasavallan presidentti uudeksi vuodeksi Kuopion kuuromyökoulun opettajattarelle, rouva Tilla Kiltiselle.**

— **Hämeenlinna.** Onnistuneen kuusijuhlansa vietti Hämeenlinnan kuuromyökäinyhdistys ruotsalaisen yhteiskoulun juhlasalissa 2 p. tammik. kello 6 i. Kuuromyökä ja heidän kuulevia ystäviään oli kokoontunut runsaasti juhlaan. Ohjelmassa oli puheita, jota kuuleville tulkitsti yhdistyksen sihteeri, kaksi huvinäytelmää pitivät huolta katsojain nauruhermoista, sekä hyvin antelias joulupukki, joka jakoi namuspussista ja hyvää joulukirjallisuutta sekä jäsenien toisilleen lahjoittamat paketit.

Kustannusliike Arvi A. Karisto oli tänäkin vuonna muistanut yhdistystä kirjalahjoituksella. Neiti Olga Wiberg lahjoitti kuuromyökäperheiden lapsille 2 kg meheviä viinirypäleitä. Yhdistys puolestaan lähetti jouluksi 2 kasvavaa kukkaa sekä Kuuromyökäin Joulun koulun rehtorille sekä johtajattarelle siksi, että yhdistys on vapaasti saanut käyttää koulun huoneita kokouksen pitoja varten. Myöskin vahtimestarille, joka aina vaivojaan säästämättä on paljon yhdistystä auttanut, keittänyt kahvit y. m. annettiin yhdistyksen puolesta kukkavaasi, mutta kukkien siasta oli vaasissa pieni rahalahja. Hämeenlinnan kaupungin valtuusto on käyttövaroistaan vuodeksi 1926 myöntänyt 500:— avustuksen Yhdistyksen toiminnan tukemiseksi. Näkyy että kuulevat ihmiset Hämeenlinnassakin suhtautuvat myötätuntoisesti kuuromyökäin ja heidän pyrkimyksiinsä.

Onnellista Uutta Vuotta kaikille toivottaa Hämeenlinnan kuuromyökäinyhdistys.

Vuosikokouksensa sekä samalla Malm'in 100 vuotis muistojuhlansa pitää Yhdistys huoneustollaan sunnuntaina helmik. 14 p. kello 12 p. Jäsenet saapukaa silloin kaikki!

Ulkomailta.

— **Tanska.** Eroava k.m. koulunjohtaja. Frederician k.m. koulunjohtaja, tohtori *Forchhammer* täyttää ensi toukokuussa 65 vuotta. Tanskan lain mukaan pitää valtion virkamiehen 65 vuoden vanhana erota virastaan ja ruveta

eläkkeelle. Siksi on toht. Forchhammerkin pyytänyt eron virastaan kesäk. 1 päivästä. Tanskan kuningas on ministerinsä kautta lausunut erikoisen kiitollisuutensa tohtori Forchhammerille, joka on 35 vuotta hyvällä menestyksellä opettanut k. m. — Toht. F. on Tanskassa ja laajalti ulkomailtakin tunnettu erittäin etevänä opettajana ja valppaana kirjallijana. Hän on julkaissut useita kirjoja, joissa hän käsittelee k. m. opetuksen parantamista. Hän on keksinyt uuden opetustavankin, n. s. käsi-suopetustamethodin. Toht. Forchhammerilla on monta tuttavaa Suomessakin. Hän on käynytkin maassamme v. 1912 ja oli hänen kuuromyökä rouvansa myös silloin täällä.

— **Köpenhaminan kuuromyökä-seurakunnan 25-vuotisjuhla** vietettiin joulukuun 6 p:nä juhlahjalmalanpalveluksella k. m. omassa kirkossa. Kirkko oli viimeistä sijaa myöten täynnä kuuromyökä. Kutsuvieraiten joukossa nähtiin m. m. Tanskan opetusministeri Borgbjerg rouvienen, Sosiaaliministeriön virkamiehiä, kirkkoneuvoston jäsenen, kuuromyökäinkoulujen johtajia ja opettajia sekä kolme k. m. pappia: *Jörgensen, Jacobsen ja Bastrup*, sekä joukko kuuromyökäin muita ystäviä ja auttajia. Juhlasaarnan piti k. m. seurakunnan pappi, past. Joh. Jörgensen. Toiset k. m. papit puhuivat myöskin. Kiitospuheen seurakuntalaisten puolesta past. Jörgensenille piti hra Karl Becker. Tilaisuus teki erittäin juhlallisen ja vakavan vaikutuksen läsnäoleviin. — Jumalanpalveluksen jälkeen tarjosi pastori Jörgensen kotonaan aamiaispäivälliset ministerille ja kaikille kutsuvieraille. Pastori Jörgensen oli ennen juhlaa ilmoittanut, ettei mitään muistolahjaa hänelle annettaisi hänen 25 vuotisen virkajuhlansa johdosta. Sen sijaan olivat Köpenhaminan k.m. koonneet rahaa 900 kruunua (liki 9,000 Smk.) kirkkonsa korjaamista ja kaunistamista varten. Past. Jörgensen sai juhlapäivänään paljon kukkia ja onnitteluja. Tanskan kuningas antoi hänelle kunniamerkin.

— **50 vuotisjuhlaansa** vietti *Örebro*n k.m. koulu Ruotsissa viime lokakuun 31 p:nä. Päivän johdosta on koulun johtaja, hra *Bruberg* julkaissut laajan kertomuksen koulun toiminnasta. Johtaja Broberg sekä jotkut vanhimmat opettajat saivat kunniamerkkejä hallitukselta. Merkkipäivänä pidettiin juhlallisuuksia opettajakunnalle, kutsuille vieraille sekä oppilaille.

— **Saksa.** V. 1927 tulee 200 vuotta kuluneeksi Saksan k.m. koulun perustajan ja n.s. *puheopetusmetoodin* esitaistelijan *Samuel Heinicken* syntymästä. Tätä muistopäivää aijotaan viettää suurella *Samuel Heinicke*-juhalla, johon eri kansojen ja maitten k.m. saavat ottaa osaa. Juhla pidetään Hampurin kaupungissa ja järjestetään sen yhteyteen k.m. taiteilijain töitten näyttely. Juhlavalmistukset ovat jo alkanet.

— **Maailman ensimmäinen k.m. yhdistys** perustettiin Parisissa v. 1838, toinen Berlinissä 1848, kolmas Viennissä v. 1865 (vietti näinä aikoina 60 vuotisjuhlaansa), neljäs Köpenhaminassa v. 1866, viides Tukholmassa v. 1868 ja kuudes Kristianissa v. 1878. — Suomen ensimmäinen k.m. yhdistys perustettiin Turkuun v. 1886.

— **Ruotsissa** on kansakoululasten lukukirjaan painettu kirjoitus kuuromyökä, heidän kouluistaan, harrastuksistaan y.m. sekä kuuromyökäin sormiaakokset. Kirjoituksen on laatinut k.m. koulun johtaja E. Jungner Manillasta. Täten oppivat kansakoulun oppilaat tuntemaan kuuromyökien kohtaloita ja heidän elämänsä. Toivottavasti tästä on paljon hyötyä kuuromyökä vastaisuudessa.

— **Tukholman k.m. yhdistyksen kokouksessa** marrask. 1 p:nä päätettiin perustaa säästökaassa matkarahojen koaamista varten v. 1929 pidettävää k.m. kokousta varten Helsingissä.

Kuuromykkäin Lehti vuonna 1926 maksaa 15 markkaa.

Sekä marras- että joulukuun Kuuromykkäinlehden numeroissa on ilmoitettu, että lehden tilaus-hinta on korotettu 15 markaksi. *Se ei maksa siis enää 10 mk., vaan 15 markkaa.* Kuitenkin monet kuuromykkät ovat toimitukselta Helsingissä tilanneet lehden ensi vuodeksi 1926, mutta ovat lähettäneet rahaa ainoastaan 10 mk. Tämä on erehdys. Pitää lähettää 15 mk. Pyydämme, että ne tilaajat, jotka tietävät lähettäneensä ainoastaan 10 mk. panisivat 5 mk. kirjeessä tulemaan toimitukselle Helsinkiin. Jos lisämaksua ei tule, niin emme voi lähettää koko vuosikertaa lehteä heille.

Kiitos.

Kiitän täten sydämellisesti niistä arvokkaista lahjoista, kirjeistä ja muista ystävyyden osoituksista, joita olen erotessani kuuromykkäin matkapapinvirasta saanut eri tahoilta piirissäni vastaanottaa sekä toivotan kaikille entisen senrakuntani jäsenille ja muille ystäville onnellista uutta vuotta ja runsasta Jumalan siunausta. Vaasassa 31 p. jouluk. 1925.

K. A. Nyman.

Tilatkaa

KUUROMYKKÄIN LEHTI

vuodelle 1926! Hinta 15 markkaa.

Jälleen näkemisen ihanassa toivossa ilmoitamme, että rakas poikani ja veljemme

Arvo Erik Vieru

sai kutsun viettämään joulua Vapahtajansa luo, jouluk. 13 p:nä 1925. — 23 v. 7 kk. 4 pv. ikäisenä. Kaipauksella muistelevat Arvoa äiti, siskot, veljet sekä muut omaiset ja ystävät.

Ulla Vieru.

Arvon viimeisiä sanoja:

Taivaassa minä kuulen.“ — — — Pääsit asukkaaksi kultakaupunkiin, vietiin vierahaksi häihin iijäisiin. — —

Palveluspaikkaa

haluaa 33 vuotias, Jyväskylän k.m. koulun käynyt, 12 vuotta maalla palveluksessa ollut k.m. tyttö. Vastauksen voi lähettää Kuuromykkäin Lehden toimitukselle Helsinki Johanneksentie 4.

VIHITTY

Impi Jokinen Kaarlo Hakala

Hallikko Karjalla 13. 12. 1925. Uskela

Jenny Metsäpelto Yrjö Lehtonen

Vimpeli 21. 11. 1925 Äänekoski

Helena M. Tanner Matti A. Skytt

Tampere 19. 12. 1925.

KIHLOISSA

Tyyne Meriläinen Arvo Venetjoki

Halsua 24. 12. 1925

Saimi Vanhala Jarl Hällberg

Soini 20. 12. 25 Helsinki

Carmen Parantainen Kaarlo Mikkola

H:ki 31. 12. 25.

Onnellista Uutta Vuotta

toivottaa

Kuuromykkäin Lehti

lukijoilleen.